



СОНЕЧКО В ЦЯТОЧКУ



*Сонечко, сонечко, відчини віконечко,
бо татари йдуть і тебе заберуть!*

Примовка до сонечка, Тернопільська область.

Мабуть, усі діти бачили на городах чи в садках маленького жучка, якого називають Сонечком. Його дуже люблять і дорослі, і малята. Кажуть, що Сонечко — провісник добрих новин, щасливих подій. А ще — вірять, що воно є посланцем з небес. Коли його побачать діти, то хтось один із гурту (той, на кого сіло Сонечко) бере жучка на свою долоньку, і тоді всі діти разом промовляють: «Сонечко, Сонечко, виглянь у віконечко! Покажи нам, куди йти: чи сюди, чи туди, щоб до раю дійти!». Сонечко злітає на крильцях, діти біжать за ним і весело вигукують: «Ось дорога до раю! Ось вона!».

Одне малюсіньке Сонечко всю зиму солодко спало під корою старої трухлявої груші. А коли прокинулося й вилізло зі своєї схованки, відчуло, що йому холодно. Усюди було вогко і мокро. У видолинку біліло озерце талого снігу, а в небі весело курликали журавлі-веселики, які поверталися навесні з вирію.

Сонечко розкрило свої маленькі крильця й полетіло на гілочку калини. Звідти можна було розгледіти садок, хатинку дівчинки Оленки та її квітник. На жаль, квітів Сонечко не побачило, тільки де-не-де виглядали з-під землі пагінчики якихось рослин.





— Ой, як холодно! — вигукнуло Сонечко.

Воно покрутилося на місці і раптом побачило біля хатинки щось привабливе.

— Невже це квіточка? — розмірковувало зацікавлено. — Полечу до неї. Можливо, їй також холодно? Будемо грітися разом!

Сонечко радісно злетіло ввись і полинуло до того місця, де, на його думку, росте квіточка. А там, ледь розкривши запашний червоний бутон, зустрічав свій День народження Тюльпанчик.

— Доброго ранку, весняносяйний! — привіталося Сонечко. — Можна сісти на твою пелюсточку? Мені дуже холодно, лапки замерзли!

— Сідай! — погодився Тюльпанчик. — Якщо зможеш, то залазь до моєї хатинки. Там тобі буде добре.

— О, дякую! Тут такі пахощі, наче влітку! — вмощуючись на Тюльпанчику, говорило Сонечко.



Легенько, щоб не накоїти шкоди, воно пролізло по одній із пелюсточок усередину червоного Тюльпана, де було справді затишно і тепло, наче в казковому глечики.

Тюльпанчик легенько колихався від ніжного леготу вітерця і заколисував Сонечко. А воно, утішене таким гарним місцем, позіхнуло солодко і заснуло.

— Нехай спить, — радів Тюльпанчик. — Хтось зарано розбудив його від зимової сплячки. Напевно, вітер. Скоро потеплішає, прокинеться маленьке і полетить шукати собі їжу.

Сонечко спало. Йому снилися барвисті луки з різнобарвними квітами, розкішні дерева й кущі, а також прекрасні тюльпани, які дарували всім, хто дивився на них, свою любов і дивовижну красу.



ЗМІСТ

СОНЕЧКО В ЦЯТОЧКУ	3
КАЧЕНЯТКО, ЯКЕ ЗАГУБИЛОСЯ	8
КАЗОЧКА ПРО КУРЧАТКО — НЕ ТАКЕ, ЯК УСІ	14
ДИВОВИЖНИЙ СОН	20
КРАСУНЯ КАРПАТ	29

